

Inspiratie

Nelson Mandela – de bekende activist die een grote rol speelde in het omverwerpen van de Apartheid in Zuid-Afrika, en later president werd – wordt beschouwd als één van de meest inspirerende figuren uit de tweede helft van de 20ste eeuw. Op zijn beurt verwees Mandela echter steeds naar het leven en de ideeën van Mahatma Gandhi als zijn eigen bron van inspiratie.

Dr. Charlotte Macdonald – verbonden aan Twycross Zoo, één van de voortrekkers in Europa op het gebied van de bescherming van mensapen – werd als kind begeesterd door het werk van David Attenborough. Naar eigen zeggen dankt zij haar carrière, die in het teken staat van haar inzet voor bedreigde diersoorten, aan de inspirerende invloed van deze Britse bioloog, schrijver en televisiemaker.

De jonge Vlaming Michaël Wouters begon drie jaar geleden aan zijn opleiding om leerkracht Engels te worden. Hij werd hiervoor geïnspireerd door zijn eigen leerkracht, en zegt hierover: “Een goede leraar motiveert je ook buiten de les, om het beste uit jezelf te halen.”

Wat betekent het eigenlijk?

Het woord “inspiratie” komt uit het Latijn, en is een samentrekking van “in” en “spirare”, wat ‘ademen’ betekent. We herkennen in dit tweede deel ook de kern van het woord “spiritus”, wat ‘geest’ of ‘ziel’ betekent. Iemand inspireren is dus hetzelfde als ‘iemand een geest of ziel inblazen’ – wat in onze taal evolueerde tot de woorden ‘begeesteren’ en ‘bezielen’, die allebei synoniem zijn voor ‘iemand enthousiast maken’.

Wie anderen weet te inspireren, draagt ertoe bij dat deze mensen betekenis vinden in hun leven. Zij hebben een doel om na te streven, of krijgen inzicht in een betere manier om hun leven in te vullen. Op zijn beurt vervult dit hen met vreugde, geluk en dankbaarheid. Het is niet moeilijk dat wie overloopt van bezieling, er vaak gemakkelijk in slaagt om die vonk ook aan anderen door te geven. Want hoewel bekende figuren vaak als inspiratiebron worden vermeld, het zijn toch vooral personen die voor het grote publiek onbekend blijven, die de mensen rondom hen het diepst in hun ziel weten te raken, en die anderen in beweging krijgen om van deze wereld een betere plek te maken.

Inspireren doe je niet door anderen te bevelen. Je kunt anderen pas ‘aansteken’ als je je zelf laat leiden door het vuur in je binnenste. Als je durft tonen wat jou enthousiast en gelukkig maakt. Als je niet kunt stoppen met erover te praten. Als je door je handelen het goede voorbeeld geeft. En één van de meest inspirerende figuren uit onze geschiedenis, leefde zo’n tweeduizend jaar geleden – maar Zijn boodschap wordt vandaag nog steeds doorgegeven.

Geen meester, maar dienaar

Jezus krijgt vaak de titel “Koning” of “Meester”. Dit lijkt te wijzen op een soort machtspositie die Jezus zou hebben over Zijn leerlingen en over ons. Maar zo blijkt Hij het zelf niet te zien. Zo wast Hij tijdens het laatste avondmaal de voeten van Zijn leerlingen; in Joh. 13,15 zegt Hij letterlijk dat iedereen dit voorbeeld van dienende liefde moet volgen.

Twee weken geleden hoorden wij in het Evangelie, en in de Bachcantate, hoe Jezus zich ziet als een goede herder. En ja, de herder leidt de kudde, en de schapen behoren hem toe. Maar de herder hoedt en behoedt de schapen niet vanuit machtswellust, maar om hen de juiste weg te wijzen en hen de beste zorgen te geven. De houding van de herder is er één van bezorgdheid en van liefde. De schapen zijn niet zozeer van hem, als dat hij er wil zijn voor zijn schapen. Ook hier stelt de herder zich dus op als een dienaar, en niet als een heerser. Vanuit die optiek moeten we de leer van Jezus ook niet zien als een reeks geboden, opgelegd door een dwingeland. Jezus deelde de boodschap van Zijn Vader met ons opdat wij er allen beter door zouden worden, en gaf ons het juiste voorbeeld.

Een inspirerende boodschap

De Evangelies van vorige week en deze week gaan op deze weg voort. Vorige week lazen we in Joh. 15, 1–8, dat Jezus het beeld van de wijnstok gebruikt om zichzelf te omschrijven. Zolang wij met Hem verbonden blijven, zullen wij vruchten blijven dragen. *“Het doet Mijn Vader goed wanneer jullie veel vruchten dragen, en jullie tonen dat jullie Mijn leerlingen zijn. Ik heb van jullie gehouden zoals de Vader van Mij heeft gehouden. Blijf in die liefde met Mij verbonden. Als jullie Mijn opdracht ter harte nemen, zullen jullie in liefde met Mij verbonden blijven.”* Zolang wij onze band met Jezus blijven behouden, zolang wij ons door Zijn woord en voorbeeld laten inspireren om het goede te blijven doen, zullen wij de vruchten van Gods liefde blijven voortdragen.

Deze week lezen we in Joh. 15, 9–17, hoe Jezus zegt: *“Jullie zijn Mijn vrienden, als jullie doen wat Ik jullie vraag. Voor Mij zijn jullie geen dienaren. [...] Ik noem jullie vrienden, omdat Ik alles aan jullie heb gezegd wat Ik van Mijn Vader heb gehoord. [...] En Ik geef jullie de taak om erop uit te gaan. Doe goede dingen, en blijf dat doen.”*

Jezus vraagt aan ons om de liefde van Zijn Vader aan elkaar te blijven doorgeven. En wij gaan op deze uitnodiging in, niet omdat wij een bevel kregen of met geweld bedreigd worden, maar omdat ons geloof getuigt dat Hij zelf deze onvoorwaardelijke liefde heeft gehad. Hij trok rond, gaf Zijn aandacht en zorg aan de zwaksten en de kleinsten, en was op het eind zelfs bereid om Zijn leven te geven voor ons, die ons ‘Zijn vrienden’ mogen noemen. Op weg naar Pinksteren houden wij voor ogen dat wij Hem volgen omdat ook wij aangestoken zijn door het vuur dat in Hem brandde, en waarvan ook een vonk in onze geest, in onze ziel, is overgesprongen. Mogen wij daarom, door onze woorden en daden, zelf ook een inspiratie worden.

(Robert Michel)